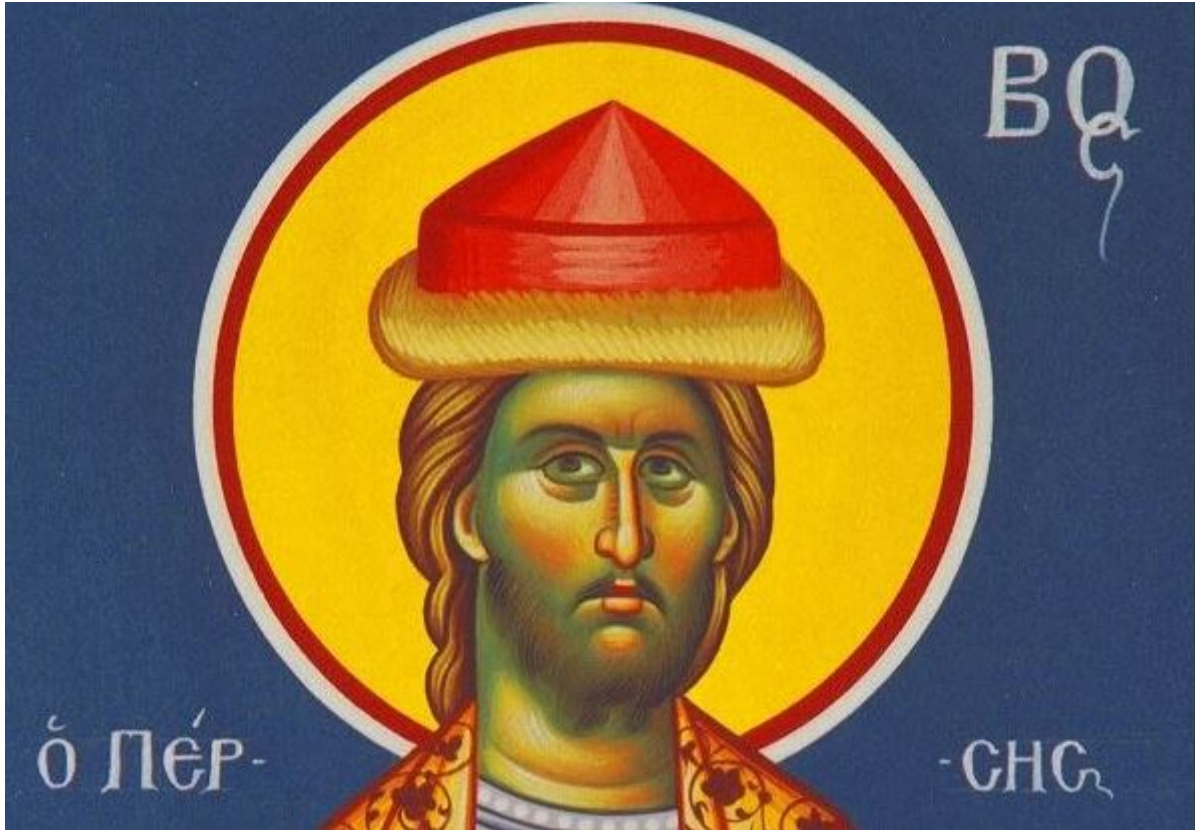

“Έκοψαν κάθε αρμονίαν των μελών του σώματός του”

/ [Επικαιρότητα](#)

27/11 – Ιακώβου Μεγαλομάρτυρος του Πέρσου.

Τω αὐτῷ μηνί ΚΖ΄, μνήμη του Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Ιακώβου του Πέρσου.

**Τμηθεῖς μεληδόν και σφαγὴν Πέρσης φέρων,
Ψυχὴ σεσώσθω, φρούδα μοι μέλη λέγει.
Εἰκάδι εβδομάτῃ Πέρσης σφάγη εκμελειῖσθεῖς.**

Οὗτος ὁ Ἅγιος Ιάκωβος ἦτον κατὰ τοὺς χρόνους Ονωρίου και Ἀρκαδίου των Χριστιανῶν βασιλέων, ἐν ἔτει τ΄ε΄ [395]. Ἦτον δε Χριστιανὸς ἀπὸ τοὺς προγόνους του, και ἐκατοῖκει εἰς τὴν πόλιν των Περσῶν τὴν καλουμένην Βηθλαβάν ἐν χώρᾳ των Ελουζησίων, ἐντίμος και περιφανής, και πολλὰ τιμώμενος και ἀγαπώμενος ἀπὸ τον Ισδιγέρδην βασιλέα Περσῶν. Ὅθεν και διὰ τὴν πολλὴν φιλίαν και ἀγάπην, οπού εἶχεν ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτόν, ἀρνήθη φευ! τὴν πίστιν του Χριστοῦ, και ἐδέχθη τὴν του βασιλέως ἀσέβειαν. Επειδὴ δε, τόσον ἡ μήτηρ του, ὅσον και ἡ γυνὴ του, ἐφάνέρωσαν εἰς αὐτόν διὰ γραμμάτων, ὅτι ἔχουσιν αὐτόν ξένον και ἀλλότριον τῆς συγγενείας και κοινωνίας των. Διατί ἐπροτίμησε καλλίτερα τὴν ἀγάπην του

βασιλέως από την αγάπην του Χριστού, και διά της προσωρινής δόξης, εκέρδησε μίαν παντοτινήν κατασχύνην και κόλασιν. Από ταύτα, λέγω, τα λόγια, επληγώθη ο αοίδιμος κατάκαρδα και ελυπήθη εις την ψυχήν. Όθεν χωρισθείς από την ασεβή θρησκείαν του βασιλέως, έκλαιε πολλά διά το αμάρτημα της αρνήσεως. Έπειτα παρασταθείς εις τον βασιλέα, ομολογεί την εις Χριστόν πίστιν. Ο δε βασιλεύς πολλά εθυμώθη κατ' αυτού. Όθεν επρόσταξε και έκοψαν κάθε αρμονίαν των μελών του σώματός του: χειρών, λέγω, και βραχιόνων, και ποδών, και μηρίων, ώστε οπού έμεινε μόνη η κοιλία του με την κεφαλήν, την οποίαν και αυτήν απέκοψαν ύστερον. Και ούτως έλαβεν ο τρισόλβιος τον άφθαρτον της αθλήσεως στέφανον. (Τον κατά πλάτος Βίον του Αγίου όρα εις τον Παράδεισον. Τούτον δε συνέγραψεν ελληνιστί ο Μεταφραστής, ου η αρχή· «Αρκαδίου τα Ρωμαίων σκήπτρα». Σώζεται εν τη Λαύρα, εν τη των Ιβήρων Μονή και εν άλλαις. Εν δε τη Μεγίστη Λαύρα σώζεται και άλλος Βίος αυτού, ου η αρχή· «Κατ' εκείνον τον καιρόν ο μακάριος Ιάκωβος ην οικών»1.)

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

1. Σημείωσαι, ότι περιττώς γράφεται εδώ παρά τοις Μηναίοις η μνήμη και το Συναξάριον του Οσίου Ρωμανού του Θαυματουργού. Ταύτα γαρ γράφονται κατά την ενάτην του Φεβρουαρίου.

Από το βιβλίο: Αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου Συναξαριστής των δώδεκα μηνών του ενιαυτού. Τόμος Α΄. Εκδόσεις Δόμος, 2005 εκ της διαδικτυακής πηγής Σπουδαστήριο Νέου Ελληνισμού <http://www.snhell.gr>